

РЕШЕНИЕ

№ 6791

гр. София, 19.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 06.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6100** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на адв. П. И., като пълномощник на ОБЩИНА СЕПТЕМВРИ, представлявана от кмета, срещу:

РЕШЕНИЕ №РР-4818/17.11.2022г. за продължаване срока на действие на Разрешително №31510254/01.11.2010г. за водовземане от подземни води, издадено от директора на Б. дирекция „И. район“ към Министерството на околната среда и водите (МОСВ) и

РЕШЕНИЕ №РР-4845/04.01.2023г. на директора на Б. дирекция „И. район“ към МОСВ за извършване на процедура по реда на чл.62, ал.2 АПК за поправка на очевидна фактическа грешка. и във вр. с Определение №6998/27.06.2023г. на Върховния административен съд (ВАС), състав на Трето отделение по адм. дело №5628/2023г.

С оспорваното Решение №РР-4818/17.11.2022г., на основание чл.52, ал.1, т.4 от Закона за водите (ЗВ) е: 1) ПРОДЪЛЖЕН срокът на действие на Разрешително №31510254/01.11.2010г. за водовземане от подземни води от подземно водно тяло с код BG3G00000Pt046 – „Пукнатинни води в Централно Р. комплекс“, чрез един бр. сондажен кладенец (СК1), разположен на територията на урегулиран поземлен имот (УПИ) I_{„За СПА център“}, кв.9 по плана на [населено място], [община], област П., с цели на водовземането – „Питейно-битови нужди“ и „Хигиенни нужди, спорт и отдих“ за водоснабдяване на обект: „Бъдещ хотел – ресторант и СПА център“, издадено от директора на Б. дирекция „И. район“, с титуляр „Варварски минерални бани“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с 5 (пет) години, с краен срок на действие на Разрешителното – 01.11.2025г. и 2) ИЗМЕНЕНО Разрешително №31510254/01.11.2010г. за водовземане от подземни води, в следните

части: „Административно-териториална единица (т.2.1.); „Цел (цели) на водовземането“ (т.2.2.); „Параметри на разрешеното водовземане“ (т.2.3.); „Разпределение на разрешения годишен воден обем по цели за ползване на подземните води“ (т.2.4.); нов раздел „Условия за отвеждане, заустване и пречистване на отпадъчни води“ (т.2.5.); „Задължение за заплащане на такса водовземане“ (т.2.6.) и „Изисквания към програмата за мониторинг“ (т.2.7.).

С оспорваното Решение №РР-4845/04.01.2023г., на основание чл.62, ал.2 АПК, е допусната поправка на очевидна фактическа грешка (ОФГ) в Решение №РР-4818/17.11.2022г., В ЧАСТТА „Административно-териториална единица“ на стр.4, където вместо „Един бр. сондажен кладенец (СК1), разположен на територията на ПИ с идентификатор 10104.890.9901 по КККР на [населено място], [община], област П.“, следва да се чете: „Един бр. сондажен кладенец (СК1), разположен на територията на УПИ I „За СПА център“, кв.9 на [населено място], [община], област П.“.

В жалбата са изложени доводи за недействителност на Решението за продължаване срока на действие на Разрешително №31510254/01.11.2010г. от които може да се направи извод, че се претендира несъответствие на административния акт с материалноправните норми и допуснати при издаването му съществени нарушения на процесуалните правила. Жалбоподателят поддържа, че с процесното Решение е разрешено да се направи един сондажен кладенец в поземлен имот (ПИ) с идентификатор 10104.890.9901 по Кадастралната карта и кадастралния регистър (КККР) на [населено място], без да е определено точното му местоположение. Твърди, че ПИ с идентификатор 10104.890.9901 е собственост на [община], а не на „Варварски минерални бани“ ЕООД – титуляр на Разрешителното за водовземане. Изтъква, че [община] не е давала съгласие за издаване на спорния административен акт и такова не е било поискано. Претендира, че при постановяване на акта не са били взети предвид предписанията, дадени с Решение №74/29.05.2018г. на министъра на околната среда и водите и забраните за извършване на дейности в санитарно-охранителни зони (СОЗ) II и III, определени със Заповед №АД-677/24.11.2016г. на министъра на околната среда и водите. Смята, че разрешеното изграждане на сондажен кладенец е в противоречие с приложими материалноправни норми на Закона за водите, Наредба №3/16.10.2000г. на МОСВ и Заповед №АД-677/24.11.2016г. на министъра на околната среда и водите и ще доведе до нарушаване на дебата на минералната вода от находището за минерална вода „В.“, както и ще влоши показателите на водата. По отношение на Решението от 04.01.2023г. жалбоподателят претендира, че с него не е поправена ОФГ по смисъла на чл.62, ал.2 АПК, а е изменена формираната от административния орган воля относно местоположението на водовземното съоръжение и се прави недопустим опит за саниране на нарушенията, допуснати в административния акт. Чрез процесуалния си представител адв. И. моли съда да отмени или алтернативно да прогласи за нищожни оспорваните Решения с №, № РР-4818/17.11.2022г. и РР-4845/04.01.2023г. на директора на Б. дирекция „И. район“ и да осъди ответника да му възстанови сторените разноски по водене на делото, съгласно представения списък. Доводи за незаконосъобразност на административните актове излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът - ДИРЕКТОР на Б. дирекция „И. район“ (Б. дирекция или БДИБР), прави възражение за недопустимост на жалбата и евентуално я оспорва като неоснователна. Чрез процесуалния си представител юрк. М. Х. поддържа, че за [община] липсва правен интерес за оспорване на Решението за продължаване срока на действие на Разрешително №31510254/01.11.2010г. за водовземане от подземни води, тъй като то не засяга права или законни интереси на жалбоподателя и не създава за него задължения. Твърди, че Решение №РР-4818/17.11.2022г., както и актът за отстраняване на ОФГ са законосъобразни и не са налице сочените основания за тяхната отмяна или обявяването им за нищожни. Претендира да му бъдат

присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение. Евентуално прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение и моли съда да присъди по-нисък размер на разноските в тази част. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Заинтересованата страна „ВАРВАРСКИ МИНЕРАЛНИ БАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], оспорва жалбата и моли съда да я остави без разглеждане като процесуално недопустима – подадена от лице за което липсва правен интерес от водене на делото, или евентуално да я отхвърли като неоснователна. Чрез процесуалните си представители адв. Н. Б. и адв. М. Г. поддържа, че Решението с което е продължено действието на Разрешително №31510254/01.11.2010г. е законосъобразен административен акт и не са налице сочените основания за отмяна. Претендира за разноски, съгласно представения списък. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в дадените писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и доказателствата събрани по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

На 01.11.2010г. директорът на Б. дирекция за управление на водите в И. район е издал на „Варварски минерални бани“ ЕООД Разрешително с №31510254 за водовземане от подземни води чрез съществуващи водоземни съоръжения, на основание чл.44 ЗВ. Условието на Разрешителното са изрично посочени в Приложение, неразделна негова част. Срокът на действие на Разрешителното за водовземане е 10 години, смятано от датата на влизането му в сила. По делото не се твърди и не са ангажирани доказателства Разрешителното за водовземане №31510254/ 01.11.2010г. да е било оспорено по реда на чл.71 ЗВ и съдът приема, че е влязло в сила, но без да са налице конкретни данни за момента в който това е станало.

С Решение №РР-2937/13.09.2016г. директорът на Басейновата дирекция е допуснал поправка на ОФГ в Разрешително №31510254/01.11.2010г. според която частта „Код и наименование на водното тяло“ придобива следното съдържание: „BG3G00000Pt047 – „Пукнатинни води – Западно Р. комплекс“.

Административното производство е образувано по Заявление с вх. №РР-02-281/11.08.2020г., подадено от „Варварски минерални бани“ ЕООД. Директорът на Басейновата дирекция е бил сезиран с искане за продължаване на Разрешителното за водовземане от подземни води с №31510254/01.11.2010г., на основание чл.72, ал.1, т.2, чл.78 и чл.79, ал.2 и ал.3 ЗВ и чл.172 – чл.174 от Наредба №1/10.10.2007г. за проучване, ползване и опазване на подземните води (Наредба №1/2007г.). На 30.09.2022г. дружеството е представило пред БДИБР допълнителна информация, поискана от административния орган с писмо изх. №РР-02-281-(1)/03.08.2022г., включително: Обосновка на минималното водно количество при което е възможно изпълнение на дейностите в обекта, който се водоснабдява, съгласно разпоредбата на чл.156, ал.1, т.2 от Наредба №1/2007г. и Документация от проведен собствен мониторинг на подземните води за периода 2010 – 2020г.

Производството е приключило с постановяване на процесното Решение №РР-4818/17.11.2022г. за продължаване срока на действие на Разрешително №31510254/01.11.2010г. за водовземане от подземни води със съответните изчерпателно посочени изменения и допълнения.

Със Заповед №РД-677/24.11.2016г. министърът на околната среда и водите, е определил, на основание чл.151, ал.2, т.2, б. „у“, подб. „аа“ и чл.119, ал.4, т.2 ЗВ, СОЗ на находище на минерална вода „В.“, [населено място], [община] – изключителна държавна собственост, записано под №15 в Приложение №2 към чл.14, т.2 ЗВ, с охранителен режим на защитен воден обект в СОЗ, пояси I^{вн}, II^{рн} и III^{тн} с подробно посочени координати на определящите точки в

Координатната система 1970г.

С Решение №74/29.05.2018г. на министъра на околната среда и водите на [община] безвъзмездно е предоставено за управление и ползване находище на минерална вода - изключителна държавна собственост, №15 от Приложение №2 ЗВ, „В.“, [населено място], [община], област П., включително водовземните съоръжения – сондажи с №3, №4, №5 и №6, каптиран естествен извор (КЕИ) №1 „В.“ и КЕИ №2 „В. дол“, за срок до 01.01.2036г., на основание §133, ал.4 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за водите (ПЗР ЗИД ЗВ).

За изясняване на спорните факти по делото е приета съдебно – техническа експертиза (СТЕ). Заключение на вещото лице инж. Т. А. е оспорено от жалбоподателя вследствие на което е допусната повторна експертиза по въпросите по т. I.3. и т. II от основното заключение. Повторното заключение на вещото лице инж. С. К. не е оспорено от страните. Съдът кредитира основната и повторна СТЕ като обективни и компетентни и съответно ще ги обсъди при формиране на правните изводи.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следото:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Не е спорно по делото и се установява с приетите писмени доказателства, че на жалбоподателя [община] е било предоставено за управление и ползване находище на минерална вода „В.“, както и водовземните съоръжения – сондажи №, №3, 4, 5 и 6, КЕИ №1 „В.“ и КЕИ №2 „В. дол“, за срок до 01.01.2036г.

Безспорно установено е с приетите СТЕ – основно и повторно заключение, че водовземното съоръжение СК1, предмет на Разрешителното за водовземане, попада в обхвата на СОЗ пояс II и пояс III на находището на минерална вода „В.“, определени със Заповед №РД-677/24.11.2016г. на министъра на околната среда и водите. В т. II.2 от Заповед №РД-677/24.11.2016г. е въведена изрична забрана за извършване на определени дейности в СОЗ пояс II около находището на минерална вода „В.“: 2.1. Пряко отвеждане на води, съдържащи опасни и вредни вещества в подземните води; 2.2. Добив на подземни богатства; 2.3. Дейности, нарушаващи целостта на водонепропускливия пласт над подземния воден обект. С т. II.3. от Заповед №РД-677/24.11.2016г. е предвидено ограничение за изграждане на геоложки, хидрогеоложки и инженерногеоложки проучвателни съоръжения, включително водовземни съоръжения за подземни води в подземния воден обект. Установено е с приетите СТЕ, че в съответствие с условията, установени в т. IV.1. от Заповед №РД-677/24.11.2016г. границите на пояси II и III на СОЗ на находището на минерална вода са били нанесени в общия устройствен план (ОУП) на [община].

При това настоящият решаващ състав приема, че за жалбоподателя е бил налице правен интерес да участва в административното производство и съответно да оспорва издадения административен акт, доколкото дейността - водовземане от подземни води, предмет на даденото Разрешение, попада в обхвата на охранителните зони на находището на минерална вода и именно ползвателят [община], комуто е предоставено и управлението на находището, е задължен да упражнява контрол за спазване на забраните и ограниченията, установени със Заповед №РД-677/24.11.2016г.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Решение №РР-4818/17.11.2022г. е постановено от компетентен орган в кръга на правомощията му, съгласно чл.78, ал.2 във вр. с чл.52, ал.1, т.4 ЗВ. Според регламента на чл.52, ал.1, т.4 ЗВ разрешителните за водовземане и ползване на водни обекти се издават от директора на басейновата дирекция във всички случаи, извън изрично и изчерпателно посочените в т.1 – т.3.

Процесното Разрешително за водовземане от подземни води не попада в обхвата на нито една от хипотезите по чл.52, ал.1, т.1 -т.3 ЗВ, поради което и компетентен за издаването му, както и за продължаване срока на действието му, е директорът на БДИБР. По делото няма спор, че Разрешителното, чийто срок на действие е продължен с оспорваното Решение, не е за водовземане от води, публична общинска собственост (включително от язовири и минерални води) или от находища на минерални води, изключителна държавна собственост - предоставени безвъзмездно за управление и ползване от общините (чл.52, ал.1, т.3, б. „а“), а е за водовземане от подземни води – публична държавна собственост, съгласно изричната норма на чл.11, т.3 ЗВ.

Съдът намира обаче, че административният акт страда от съществен и неотстраним порок във формата и при издаването му са били допуснати нарушения на основни принципи в административния процес – принципите на истинност и на служебно начало, установени в чл.7 и чл.9 АПК.

Редът и условията за ползване на водите и на водните обекти са регламентирани в Закона за водите и подзаконовите нормативни актове по неговото приложение.

Съгласно чл.39 ЗВ използването на водите и водните обекти включва водовземане и ползване на водния обект. Разрешително за водовземане се изисква във всички случаи, освен в изрично посочените в чл.44, ал.1, т.1 – т.4 ЗВ. Според определението на чл.44, ал.2 ЗВ водовземането включва отнемането на води от водните обекти и/или отклоняването им от тях, както и използването на енергията на водата. В чл.48 ЗВ са регламентирани задълженията на водоползвателите – титуляри на разрешителни, сред които са: да използват рационално водните ресурси, да намаляват загубите на вода, като и да полагат грижи за опазване на околната среда (т.1); да използват водите и водните обекти в съответствие с целите, за които са предоставени (т.2); да поддържат необходимото качество на водата в съответствие с нормативните изисквания и условията на разрешителните (т.3); да предприемат действия за определяне на санитарно-охранителните зони на съоръженията за питейно-битово водоснабдяване и тези за минерални води, използвани за лечение, профилактика, питейно-битови цели и бутилиране, като изпълняват определените мерки в границите на санитарно-охранителните зони съгласно изискванията на [наредбата по чл.135, ал.1, т.6](#) (Наредба №3/16.10.2000г. за условията и реда за проучване, проектиране, утвърждаване и експлоатация на санитарно-охранителните зони около водоизточниците и съоръженията за питейно-битово водоснабдяване и около водоизточниците на минерални води, използвани за лечебни, профилактични, питейни и хигиенни нужди) и заповедта за определяне на санитарно-охранителната зона (т.5, б. “а”); да измерват и да водят отчет за изземваните и използваните води, за отвежданите и изпусканите води, за нивата на подземните води, а при хидротехнически подпорни съоръжения - за водните стоежи до максимално ниво, както и за замърсяващите вещества, според изрично посочените в разрешителното условия (т.6); да изпълняват условията в издадените им разрешителни по реда на този закон (т.11). При издаване на разрешително компетентният орган отчита: наличните водни ресурси; потребностите на кандидата за водоползвател, съответно ползвател на воден обект; състоянието на водното тяло, целите за опазване на околната среда, определени за съответното водно тяло, и мерките за постигане на тези цели, определени в плановете за управление на речните басейни; придобитите права (чл.55 ЗВ). Минималното съдържание, което задължително трябва да има разрешителното за водовземане е изрично посочено в чл.56, ал.1 и ал.2 ЗВ и включва: цел на използването; воден обект и водно тяло - предмет на използването; *места на използването*, потребление и заустване, включително надморска височина и координати на съоръженията или площта за използване; параметри на разрешеното използване; *задължения за провеждане на собствен мониторинг и специфични*

изисквания към местата за мониторинг и програмата за мониторинг (ал.1, т., т. 6, 7, 8, 10, 14).

Според приложимата норма на чл.78 ЗВ срокът на действие на разрешителното за водовземане от подземни води може да бъде продължен от органа по чл.52, ал.1 ЗВ, който е бил компетентен да го издаде, когато са изпълнени условията на ал.2: искането от титуляря да е подадено преди изтичане на срока на действие на разрешителното; да не се нарушават нормативни разпоредби, планови предвиждания или обществени интереси и да са изпълнени условията на даденото разрешително. Съгласно определението, дадено в чл.49 ЗВ обществени интереси се нарушават, когато в резултат на водовземане или ползване се създава опасност от: а) ограничаване на общото водовземане или ползване; б) застрашаване на отбраната и сигурността на страната; в) нарушаване условията на плановете за управление на речния басейн; г) негативни въздействия върху бреговете, върху съоръженията, върху качеството на водите и върху защитени територии или при разхищението на води. Нормата на чл.172 от Наредба №1/2007г. – посочена като правно основание за издаване на оспорвания акт, предвижда, че разрешителните за водовземане се изменят и продължават по реда и при условията на чл.72 – чл.78а ЗВ *и при предоставяне на анализирана документация от проведения собствен мониторинг на подземните води.*

Въз основа на приетите писмени доказателства и СТЕ настоящият решаващ състав обосновава извод, че преди да издаде оспорваното Решение за продължаване срока на действие на Разрешително №31510254/01.11.2010г. административният орган не е изпълнил задължението си да събере и обсъди всички факти и обстоятелства, които са от значение за крайното му решение по същество на отправеното до него искане. Процесното Решение е напълно лишено от мотиви за това какви факти и обстоятелства е взел предвид административният орган за да достигне до извод, че продължаването на действието на Разрешителното за водовземане от подземни води с №31510254/01.11.2010г. отговаря на изискванията, изчерпателно установени в чл.78, ал.2 ЗВ.

Очевидно напълно без значение за административния орган, а и за титуляря „Варварски минерални бани“ ЕООД, е въпросът за кое водно тяло – обект на използването, се отнася разрешението за водовземане и респективно продължаването на срока на действието му. Не така стои този въпрос обаче от гледна точка на закона, доколкото нормата на чл.55, т.3 ЗВ задължава компетентния орган при издаване на разрешителното и респективно при продължаването на срока му на действие, да вземе предвид състоянието на водното тяло, целите за опазване на околната среда, определени за съответното водно тяло, и мерките за постигане на тези цели, определени в плановете за управление на речните басейни. В случая такава преценка не е била направена при издаване на Разрешителното с №31510254/01.11.2010г., което е за водовземане от подземни води от *подземно водно тяло с код BG3G00000Pt046 – „Пукнатинни води в Централно Р. комплекс“*. Почти шест години по-късно административният орган е установил, че водовземането за което е дадено разрешение е от подземно водно тяло с код *„BG3G00000Pt047 – „Пукнатинни води – Западно Р. комплекс“* и съответно е издал Решение №РР-2937/13.09.2016г. в което изрично е записано, че същото е неразделна част от Разрешително №31510254/01.11.2010г. Независимо от това обаче, с процесното Решение отново е дадено разрешение за водовземане от подземни води от подземно водно тяло с код BG3G00000Pt046 –

„Пукнатинни води в Централно Р. комплекс“, което води на извод, че както при издаване на първоначалното Разрешително за водовземане от подземни води, така и при продължаване на срока на действието му, ответникът не е изпълнил дори формално задължението си по чл.55, т.3 ЗВ и съответно не е извършил дължимата преценка по чл.78, ал.2 ЗВ.

Извън преценката на административния орган е останал и въпросът дали процесното водоземно съоръжение СК1, попадащо в обхвата на СОЗ на находището на минерална вода „В.“, нарушава забраната за извършване на определени дейности в СОЗ пояс II или ограничението за изграждане на геоложки, хидрогеоложки и инженерногеоложки проучвателни съоръжения, включително водоземни съоръжения за подземни води в подземния воден обект в СОЗ пояс III, регламентирани със Заповед №РД-677/24.11.2016г. Такава преценка обаче, административният орган е бил длъжен да извърши на основание чл.78, ал.2, т.2 ЗВ.

На основание чл.172 от Наредба №1/2007г. ответникът е бил длъжен и да установи по безспорен начин дали титулярят на разрешителното за водовземане е провеждал собствен мониторинг за качеството на водата за питейно-битови цели, в съответствие с изискването на чл.48, ал.2, т.2 ЗВ. За целите на производството заинтересованата страна – заявител е представила Протоколи от извършени физико-химичен и микробиологичен контрол на питейна вода: №01/354 от 28.07.2020г., №11/181 от 27.06.2022г., №01/217 от 23.06.2022г., №11/228 от 24.06.2021г., №11/491 от 03.12.2021г., №01/508 от 01.12.2021г., №11/212 от 23.07.2020г., №01/344 от 21.07.2020г., №01/254 от 22.06.2021г., №11/543 от 19.11.2018г., №01/749 от 19.11.2018г., №11/679 от 19.12.2017г., №01/1022 от 19.12.2017г., №01/237 от 22.05.2014г., №164/23.05.2014г., №639/20.12.2013г., №01/748 от 18.12.2013г. Поради липса на мотиви в административния акт за съда остава неясно по какъв начин административният орган е интерпретирал горните доказателства. От последните е видно, че в по-голямата част от представените Протоколи възложител на изследванията за контрол на питейната вода е друго дружество – „Елтрейд“ ООД, а не „Варварски минерални бани“ ЕООД. Установява се също с приетите писмени доказателства, че пробовземането е от обект – чешма към хотел „А. В.“, докато обектът на водоснабдяване според Разрешителното за водовземане от 2010г. е „Бъдещ хотел – ресторант и СПА център“. С приетото и неоспорено заключение на повторната СТЕ се установява, че обектът „Бъдещ хотел – ресторант и СПА център“ в УПИ I „За СПА център“, кв.9 на [населено място] за който е издадено Разрешителното за водовземане №31510254/01.11.2010г. не е изпълнен. Установено е също, че от процесното водоземно съоръжение се захранва друг обект в УПИ, който е съседен през улица. Тези факти обаче не са намерили отражение в мотивите на административния акт, поради което и съдът обосновава краен извод, че при издаването му административният орган съществено е нарушил процесуалните правила и принципите в административния процес, довело като краен резултат до постановяване на незаконосъобразен по съдържание административен акт, който следва да бъде отменен.

При направения извод за незаконосъобразност на Решение №РР-4818/17.11.2022г., незаконосъобразен е и последващият акт - Решение №РР-4845/04.01.2023г. за поправка на очевидна фактическа грешка, който няма самостоятелно значение и също следва да бъде отменен.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат

разноски в размер на 2679 (две хиляди шестотин седемдесет и девет) лева - за държавна такса, за адвокатско възнаграждение и за СТЕ, съгласно представения списък и доказателства за извършването им. Превалутирани съгласно чл.12 и чл.13 от Закона за въвеждане на еврото в РБългария разноските са в размер на EUR 1369.75 (хиляда триста шестдесет и девет и 0.75 евро).

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{ти} състав,

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №РР-4818/17.11.2022г. за продължаване срока на действие на Разрешително №31510254/01.11.2010г. за водоземане от подземни води, издадено от директора на Б. дирекция „И. район“ към Министерството на околната среда и водите.

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №РР-4845/04.01.2023г. на директора на Б. дирекция „И. район“ за извършване на процедура по реда на чл.62, ал.2 АПК за поправка на очевидна фактическа грешка в Решение №РР-4818/17.11.2022г.

ОСЪЖДА Б. дирекция „И. район“, представлявана от директора, с адрес: 4000 П., [улица], да заплати на [община], представлявана от кмета, с адрес: [населено място], област П., [улица], сумата EUR 1369.75 (хиляда триста шестдесет и девет и 0.75 евро) – разноски по адм. дело №6100/2023г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова